

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1175 14 tháng 1 năm 2018

Duyên Lành

*Duyên lành tái ngộ qui chơn giác
Cảm minh đời đạo tự giao liên
Qui hội tình người duyên đạt thức
Thành tâm tu luyện pháp phân huyền*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Hôm nay Bé phải rời bạn yêu quý của Bé, Bé nghĩ sao?*
- 2) Bé tái ngộ được bạn bè quý yêu của Bé tại phi trường Los Angeles Bé có vui không?*
- 3) Bé thăm hội chợ và thiền đường Thiên Thức, Bé cảm thức thế nào?*
- 4) Bé đi đóng phim có mệt không?*
- 5) Qua cuộc gặp gỡ bạn đạo tại thiền đường Thiên Thức, Bé có mệt không?*
- 6) Buổi tiệc chung vui đầu năm sao Bé lại phải rời lỵ?*
- 7) Những chuyện Bé đã hi sinh vì người, sao Bé không kể nguyên lý huyền vi cho mọi người biết?*

1)08-02-92

Hỏi: Hôm nay Bé phải rời bạn yêu quý của Bé, Bé nghĩ sao?

TL: Thưa Bé rất cảm động trước giờ chia ly, nhưng Bé cũng lưu lại không ít tài liệu tu học trực chỉ tiến hoá, các bạn cũng quý mến và cảm động, nguyện tu thật và sớm thức tâm đặc đạo, sự an lành của Bề Trên ban đồng đều cho mọi tâm thức thực hành. Bé đi đến đâu cũng chỉ biết thương yêu và xây dựng, mọi người đều vui trong tình thâm thương nhớ.

Kệ:

*Vui chung đường đạo giải tâm mê
Tự tiến tu tự trở về
Khai triển chơn hồn qui một mối
Thương yêu không bỏ tự về quê*

2) 09-02-92

Hỏi: Bé tái ngộ được bạn bè quý yêu của Bé tại phi trường Los Angeles Bé có vui không?

TL: Thưa Bé rất vui mừng cơ duyên tái ngộ, trong lòng quý mến vô cùng,

3) Hỏi : Bé thăm hội chợ và thiền đường Thiền Thức, Bé cảm thức thế nào?

TL: Thưa Bé thấy tình Trời ban chiếu rõ rệt, mọi người đều vui, thương và quý mến, sự bất ngờ tái ngộ là duyên Trời đã định.

Kệ:

*Tình đời chuyển động ý vô minh
Trí tuệ âm u loạn tánh tình
Thức giác bình tâm đều chuyển thức
Tình Trời sâu rộng thấu huyền linh*

4) 10-02-92

Hỏi: Bé đi đóng phim có mệt không?

TL: Thưa Bé đi làm sự hữu ích cho mọi người ở tương lai, lúc nào Bé cũng sẵn sàng, vui và không bao giờ cảm thấy mệt, vì tình thương của mọi người, đồng một lòng như vậy, thành hình một việc cho mọi người cộng hưởng, cũng là thiên ý mà thôi. Làm lành lánh dữ là việc cần thiết cho mặt đất. Ngược lại thị phi phá hoại thì điện năng khối óc càng ngày càng yếu, lúc chết nhắm mắt cũng thành ma quỷ hay là trùng đé là cùng. Lúc sống tưởng lầm mình là siêu anh hùng, đầu dè cuối cùng là siêu vi trùng, chỉ biết phá hoại, nhưng không bao giờ biết xây dựng, gia đình lúc nào cũng không yên ổn cả.

Kệ:

*Càn khôn vũ trụ mới là nhà
Động loạn âm u khó xuất ra
Đại đột tự hành mà không biết
Tâm mù điên loạn khó thông qua*

5) 11-02-92

Hỏi: Qua cuộc gặp gỡ bạn đạo tại thiền đường Thiền Thức, Bé có mệt không?

TL: Thưa Bé cảm thấy vui mừng được tái ngộ những hình ảnh quý yêu đã từng nung nấu, đằm đạo thân mật và phúc đáp được những điều thắc mắc của các bạn đạo quý yêu, cùng đồng trong tâm tình tu học của Bé. Bé lại càng thấy mọi người đều được khêu dậy đức tánh nhẹn nhục và học hỏi trong chu trình tiến hóa. Càng thực hành nhiều thì càng sẽ được mở mang tâm lẫn thân, trí đạo sẽ được tròn đầy và tự giải bỏ sự tranh chấp vô lý, quên đi khối óc có khả năng khai thác sự thanh tịnh của chính mình. Nhiên hậu mới có cơ hội cống hiến cho nơon loại hơn trong lúc tranh dành vô ý thức.

Kệ:

*Thương yêu sắp sẵn trong tiềm thức
Khai mở thanh cao hướng các nơi
Phát triển tình yêu chuyên thức hồn
Qui về một mối quý thương Trời*

6) 12-02-92

Hỏi: Buổi tiệc chung vui đầu năm sao Bé lại phải rơi lụy?

TL: Thưa tình thương yêu của Trời Phật đưa con người đến tự giác, nhưng nhìn thấy sự chia cách mà rơi lụy, để cho mọi người tự thức, ăn của Trời phải nhớ Trời thay vì thị phi, nói thánh không biết thánh, nói thần cũng không biết thần, nói đến ma lại càng sợ. Cho nên bày biểu lập bè đảng, độc tài si mê trong thế lực, ôm nghiệp tâm không giải kịp, tâm thần lúc nào cũng không ổn định cả. Bé có phân tách cho mọi người yêu quý trên mặt đất này tự hiểu, cùng một nguyên lý sinh ra, đó là nguyên lý vô sanh, làm một việc gì cũng phải nhớ đến sự liên hệ của Trời đất mà hành, chớ không nên tự cho mình là sáng suốt hơn người khác thì rất dễ rơi vào chỗ eo hẹp độc tài, tạo động cho chính mình mà không hay. Bé rất cảm phục tuổi trẻ, biết tự mình dẫn thân để học hỏi, đồng hành tiến hóa trên con đường đạo pháp gay go.

Kệ:

*Tình thương Trời đã sẵn ban cho
Khai triển tâm tu tự tiến dò
Trời Phật không xa duyên tự thức
Thương tâm lập hạnh tránh quanh co*

7) 13-02-92

Hỏi: Những chuyện Bé đã hi sinh vì người, sao Bé không kể nguyên lý huyền vi cho mọi người biết?

TL: Thừa việc làm phù hợp với thiên ý, cảm động cả tình người lẫn Trời, thì mới thành công, chứ không phải câu chuyện thiếu trí và thiếu từ bi mà kể lể. Cho nên Bé đã thường dẫn thân làm những điều không ai muốn làm cả. Cho nên người đời thấu triệt hạnh của Bé thì muốn lập hạnh như Bé. Nhưng muốn làm như Bé thì sẽ gặp rất nhiều thử thách, một lòng không thay đổi thì mới đạt được.

Kệ:

*Đau thương là cảnh Trời khuyển giải
Thuận ý hiểu trung chuyển tiến bài
Ngộ nạn thức hồn duyên đạt thức
Trời ban tình đẹp chẳng phân hai*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

CỜ THIÊN ĐỊA NHÂN

*Ba luồng từ điển phân minh
Người chung một cõi hiểu mình là ai
Phân minh điển giới tiến hoài
Ba vòng điển giới có Trời có Ta
Người tu phải cố học hòa
Sửa mình tiến hóa mới là người tu
Chẳng còn suy nghĩ tiền xu
Có Trời có Đất có tu có hòa
Dù cho ở tận phương xa
Biết Trời hiểu Đất mới là người ngoan
Cùng chung khai triển bạc bàn
Những lời chơn thật khai màn đạo tâm
Cùng vui chúc bạn tự thâm tự tu
Chính mình mới thật là ngu
Tranh đua giành giựt tiền xu ở đời
Thiên cơ biến chuyển nhìn Trời
Thức thời thay đổi rõ Trời ân ban.*

Kính Bái,

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

KHUYẾN TU

(tiếp theo và hết)

Mang khẩu hiệu đoàn kết không biết thực thi đoàn kết, gia cang bất ổn, tâm hồn bất ổn, làm sao tiến hóa, làm sao cho ta là một người hiểu đạo và làm sao dám xưng ta là một người nhà giàu ở thế gian. Các bạn lấy thước đo, lấy cân cân xem, trình độ chưa có, thuộc về loại nghèo nàn, làm sao? Quá nghèo nàn, tâm hồn bất ổn, không kiểm soát được mình, quá nghèo nàn! Xuất ngôn bất chánh, quá nghèo nàn. Tạo sự sai lầm cho mình nhiều hơn, quá nghèo nàn, thấy rõ chưa? Cho nên không có nên vội làm giàu về vật chất mà quên tâm linh. Phải trở về với tâm linh, tâm linh của các bạn phong phú, giàu có trước vật chất có, thì các bạn không bao giờ bị lôi cuốn bởi vật chất, không bị lôi cuốn bởi ngoại cảnh.

Nhưng mà bạn bị lôi cuốn bởi tình thương và đạo đức của càn khôn vũ trụ, của Chúa ban, của Trời Phật ban, để cho mọi người được sự ảnh hưởng tốt đẹp. Do hành động của mình, do tư tưởng của mình, do lời nói chơn thật, dẫn dắt rõ rệt, để ảnh hưởng người khác. Mong rằng phải trả lại một phần nào cho thế gian trước khi ra đi, thì chúng ta phải lo dọn quét sạch sẽ, tư tưởng và hành động, nhiên hậu mới xuất ngôn chánh đáng, ảnh hưởng người khác. Chứ không nên làm thầy người ta, không nên nói dạy ai, dạy ta dạy chưa xong mà dạy ai. Có cái dâm dục không mà dạy không xong, đòi hỏi sự dâm dục, quản lý nó không nổi, dâm ra làm bậy, mà không làm bậy cũng nói bậy. Nhưng mà cái sự dâm dục nó bao gồm rất rộng, chứ không phải chuyện nam nữ mới kêu là dâm dục. Muốn này, muốn kia, muốn nợ, đó là thuộc cái dâm tánh bất chánh nhưng mà hòa đồng tất cả thì mới giải tỏa được. Thương yêu tất cả, sửa mình, nhờ họ mình mới có cơ hội để sửa mình.

Nhờ những người khinh khi mình, mình mới có cơ hội sửa mình. Nhờ những người khích bác mình, mình mới tiến hóa, học nhân. Nhờ sự hàm oan, mình mới có sự thăng hoa tư tưởng. Mình thấy sự lớn rộng của Trời Phật, đã chiến thắng mọi tình thế. Chỉ có giữ tình thương và đạo đức, bất chiến tự nhiên thành. Đức Phật, đã thành công có ngày nay, hỏi chứ Đức Phật đâu có biết đánh giặc, đâu có biết chiến tranh, đâu có biết chiến lược, nhưng mà tại sao? Tại sao các bạn đánh giặc với nhau một hồi rồi cũng phải đi vô chùa, niệm Phật, tưởng tới Phật? Đánh giặc một hồi cũng phải vô nhà thờ, tưởng Chúa, nghĩ tới Chúa! Tại sao? Ai thắng? Súng bảnh quá mà, súng ống ngon quá mà, bom nguyên tử hay quá mà, tại sao không đem ra xài trong giờ phút đó. Nhưng mà giờ phút đó các bạn phải quỳ gối với đấng trợn lành, để nhờ những vị đó soi sáng cho tâm hồn các bạn, để các bạn hiểu được ăn năn hối cải là gì, để kịp thời sửa mình.

Vì ở chiến trường các bạn đã thấy rõ rằng, thể xác chúng ta trong nháy mắt là không còn. Mọi người mới xét lại, dù có sống bình an, cũng không bao lâu. Lúc đó các bạn mới tìm hiểu phần hồn của các bạn là vĩnh cửu, phần hồn của các bạn là lâu dài, phần hồn các bạn là đời đời đời đời, bạn có phận sự phải sửa mình để tiến hoá. Thì lúc đó bạn mới cảm mến cha trời, mới thương Chúa, thương yêu những người hiền triết đã khổ hạnh, trong chu trình tiến hóa. Cho nên các bạn thấy và chứng minh rõ ràng. Cho nên mỗi mỗi chúng ta đều có sự giáo dục của Bề Trên, đều có sách vở đầy xã hội để giáo dục chúng ta học, trở nên một người hiền triết, nhưng mà bao giờ chúng ta đạt được, tại sao?

Vì chỉ có tham dục không mà không làm được cái gì hết. Miệng thì nói thanh bạch, tốt lắm nhưng mà tâm dơ dáy không chịu quét dọn. Tâm mình là cái bàn thờ tốt đẹp mà không chịu quét dọn, tâm mình là cái nhà thờ mà không biết xây dựng thành một căn nhà thờ. Lại theo ngoại cảnh, mát thì giờ, không kịp thời tiến hóa. Bản thể đâu có chờ đợi chúng ta, nó có một thời gian hữu hạn mà thôi. Ai ai cũng bao nhiêu năm đó. Bây giờ 24/24 các bạn kiểm soát lại xem, các bạn đã làm được việc gì, cho bạn? Không có! Tôi vì chồng tôi, vì con tôi, vì thiên hạ, vì bạn bè, chưa có vì tôi. Tôi vì vợ tôi, vì con tôi, vì thiên hạ, vì xã hội, vì tương

lai bà con tôi, tôi tính, tính từ ly từ tí nhưng mà rốt cuộc cũng không được cái gì hết. Rốt cuộc cũng chẳng vì được ai mà chẳng vì được mình! Hỏi chúng ta phí thì giờ để làm gì? Tại sao chúng ta kịp lo cho ta, để ta sống trong một cộng đồng yên ổn, an bài bởi Thượng Đế. Rõ ràng Đấng Cha Lành bởi Chúa đã tạo, giúp cho mình được tiến hóa, sửa mình để ảnh hưởng người khác. Hỏi cái nào mau hơn? Mà chúng ta còn lấy những cái lý luận bê trễ, sự hiểu biết nông cạn, mà so đo với chiều sâu chân lý, làm sao so đo được!

Chân lý nói một với một cộng lại còn có một, thành con số một nó đúng hơn, nó phải thống nhất. Hai vợ chồng ở chung để có một đứa con thôi, cộng có một thôi, nó chỉ ra một, âm dương phối hợp chi nhơn rõ ràng. Còn chúng ta cũng âm dương phối hợp chi nhơn, cộng đồng cần khôn vũ trụ âm dương phối hợp mới thành cộng đồng, chỉ có một thôi. Nhưng mà chia tam xẻ tứ để làm gì? Để gây sự khổ và tạo sự đau thương cho quần chúng. Rồi trong cái hành động bất chánh, bất chánh, cứ tiến mãi trong chu trình bất chánh. Rồi tới già nua, nói hồi nhỏ lớn tôi lo ăn học, tôi lơ làm ăn, tôi đâu có sát hại ai mà bây giờ ngày nay tôi bán thân bất toại. Nó không hiểu, tại sao nó bán thân bất toại. Tại nó không biết lo cho nó, thấy không? Nó phung phí quá nhiều, nó đày đọa nó quá nhiều, nó làm những điều bất chánh, tai hại. Tưởng đâu nó ăn nhiều là bổ sao? Nó ăn nhiều, nó uống nhiều, nó hành nhàn, nó làm cho ngũ tạng bất ổn, thì nó phải hư. Đó là cái nghiệp đó bạn!

Nếu mà các bạn hiểu được cái đó thì bạn đâu có tạo nghiệp được, thì thấy cái nào nó vừa đủ thôi, để lo hành tiến về chuyện đời đời, cho mình tạm đây, đi đến đây là để đi học, để về nguồn cội. Phần hồn xuống thế gian học để về nguồn cội chứ không phải phần hồn xuống thế gian học để hưởng thụ. Cha mẹ các bạn cho đi Mỹ học là học để thành người, để giúp người. Đi các xứ ở thế giới học để trở nên người tốt, để giúp người, chứ không phải cho các bạn đi tới đó để chơi bời, ăn nhậu, thấy chưa?

Thì chúng ta ở đây cũng vậy, xuống thế gian đây, chúng ta nghĩa là đi chơi bời ăn nhậu hoài thì tự hành cái cơ thể thét rồi nó hư. Các bạn thấy sắt kia còn hư mà, xe hơi phải sắt làm không? Các bạn thấy xe hơi chạy sừng, cứ đồ xăng chạy thét thử xe hơi có hư không? Huống hồ gì cơ thể của bạn. Cho nên các bạn thấy rõ rồi, sửa mình mấy hồi. Chúng ta tốp bót lại đi, để chúng ta hướng thượng, chúng ta đi lên, chúng ta hành hương, chúng ta trở về nguồn cội, để cứu vạn linh. Vạn linh trong cộng đồng bản thể của các bạn. Bản thể của các bạn tôi thường nói nó bao gồm nước lửa gió đất, kim mộc thủy hỏa thổ, đầy đủ ở trong bản thể này. Trong này có gì bên ngoài nó có cái này. Con người thanh tịnh người ta dòm mặt người ta biết bạn, biết hành động của bạn, tư tưởng của bạn rồi. Bạn đã phân chia tư tưởng của bạn quá nhiều thành ra bạn mới quên mình. Ngay bây giờ, có cơ hội, chúng ta nên đoàn kết trở lại, để cho tư tưởng chúng ta thống nhất, hòa hợp với càn khôn vũ trụ, hòa với tất cả và học nơi tất cả, tốt đẹp biết là bao nhiêu. Mọi người trong càn khôn vũ trụ, trong thế giới này biết rằng tôi phải hòa với tất cả và học nơi tất cả. Các bạn dòm trong chiếc xe hơi, dòm trong chiếc xe Honda, có con bù loong nào không xài được không bạn? Nếu không xài được, người ta không gắn liền trong chiếc xe hơi, không có gắn liền trong chiếc Honda.

Thì hỏi chứ con người ở thế gian có người nào xài không được không bạn? Tại vì bạn không chịu xài đó thôi. Các bạn khinh khi nó, rồi một ngày kia các bạn tìm nó rất khó khăn. Cho nên bạn phải hòa với tất cả và học nơi tất cả. Lúc đó các bạn thấy mỗi ngày các bạn đều ở trong trường đại học của càn khôn vũ trụ. Các bạn hòa với người này thì các bạn học thêm một lớp, công chuyện khác hơn nữa. Hòa được người kia các bạn sẽ học thêm được một chuyện hay hơn nữa. Càng ngày càng tiến hóa. Đó là một triết lý vững chãi để dẫn tiến bạn vào một sự kiểm soát tinh vi, để điều dắt hành động của bạn, không bao giờ bị sai lầm nữa, nếu bạn chịu học với cộng đồng vạn linh, thì lúc nào bạn cũng là người tiến hóa chứ không bao giờ thụt lùi. Và người văn minh, một linh quang văn minh của càn khôn vũ trụ không phải là một phần hồn tối tăm tại thế, độc tài, u mê.

Các bạn hiểu rõ tất cả những hành động của mình thì mới mong sửa được. Và muốn biết được hành động của mình thì phải thanh tịnh. Nếu không thanh tịnh, không bao giờ rõ được. Cho nên trong cái khóa thiền giác đã đi dốt nhiều người, được ôn định thân kinh, ôn định ngũ tạng, ôn định hơi thở, tâm hồn thấy khoan khoái. Lúc đó chúng ta mới học chữ nhận được, học từ bi được, học dũng được. Chúng ta thấy rõ đường lối, như vậy là chỉ có một thôi. Tôi chỉ đi một con đường là tôi về đến nơi. Còn nếu mà tôi chưa thấy rõ, ra đường người này chỉ tay mặt, tôi cũng quẹo tay mặt, người kia chỉ tay trái tôi cũng quẹo tay trái. Quẹo hết thì giờ, tới hồi bỏ mạng, không thấy đâu là đâu, đi không tới. Cho nên tôi quyết định chỉ một con đường đi là nó phải đi tới Tôi cứ đâm đâm con đường đó là tôi đi. Càng đi các bạn thấy càng sáng. Càng sáng tâm các bạn càng minh, thì các bạn thấy càng thương yêu, càng thương yêu những gì? Càng thương yêu những người còn đang ở lại, những sự lầm lạc của những người hiện tại là sự lầm lạc của quá trình của chính ta.

Trong cái thương yêu, phải thực hiện thương yêu và quay đầu trở lại nhắc nhở mọi người trong tình thương và đạo đức, để mọi người hiểu lấy họ và đồng tiến trong cuộc hành hương sẵn có. Đó là phước đức của ơn trên đã ban cho mọi người. Cha Trời đã tạo cơ hội cho nó tiến hóa. Trong sự khắc khe đó là đưa bạn tiến, trong sự khổ não đó, mở trí cho các bạn, luôn luôn luôn luôn đi dốt 24 /24, đi dốt các bạn và thúc đẩy các bạn phải tiến! Mà nếu chúng ta còn dung dưỡng sự lười biếng nữa, ai nhảy vô để giúp chúng ta? Ai là người chịu trách nhiệm của cái cơ thể duyên dáng, cần khôn vũ trụ đã thu hẹp, như bản thể chúng ta đây? Ai sẽ chịu trách nhiệm, nếu chúng ta là người lười biếng, nếu chúng ta không chịu hành tiến, mà chúng ta còn eo hẹp và trách mọi người. Thì chúng ta sẽ thế nào? Chúng ta phải bị sa đọa. Ở thế gian thường nhắc các bạn rõ ràng, bị sa đọa, xuống địa ngục, bị hành hình và bắt buộc các bạn phải học rất nhiều nó mới được trở lại. Các bạn đang sống ở dương gian nhưng mà các bạn mất tâm linh, đi xuống địa phủ, thì thuộc về loại âm rồi. Ở dương gian mà mình còn ngu mà xuống địa thì lại còn ngu nữa, học hoài học hoài, học trăm năm ngàn năm học không xong, khó trở lên lắm.

Cho nên các bạn có cơ hội ở dương gian mà không chịu tự tu lấy mình, và giải tỏa để tiến, thì nó uổng lắm bạn ơi. Các bạn thấy rõ không? Con ma còn nhập cơ thể con người để học tu mà. Con ma mà nhập được cơ thể con người nó sung sướng ghê lắm. Là tại sao? Nó có cơ hội để tu, nó có điều kiện để tu. Cơ thể con người là cái tiêu vũ trụ. Nó có ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang ở trong bản thể các bạn mới ứng chiếu được bên ngoài. Đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu, âm thanh bên ngoài đưa đến là các bạn ứng phó và các bạn có cơ hội tìm hiểu cái chiều sâu của mọi âm thanh. Đồng khí tương tương cầu, không khí của Trời đất, cần khôn, nhịp thở của loài người trong cần khôn vũ trụ đều cần dùng cho sự tiến hóa của linh căn, rõ ràng, các bạn có hết rồi, có đầy đủ hết rồi, toàn là tự động hết mà không biết xử dụng, còn chờ ai nghiên cứu cho mình nữa.

Cho nên chúng ta phải chấp nhận, tìm hiểu lấy ta. Tự nhiên chúng ta có tất cả những sự tự động tiến hóa. Các bạn xem rõ đưa bé nằm nôi, đây rồi đi đứng ngồi, rồi tới nói chuyện với chúng ta ngày nay, phải tự động không? Tất cả đều là tự động tiến hóa. Mà khi chúng ta ý thức được, chúng ta tiến hóa còn mau hơn nữa. Lúc chúng ta nằm nôi là lúc bê trễ chậm chạp. Mà bây giờ chúng ta hiểu được thì chúng ta tung lên mà làm. Bầu trời thế giới hoàn toàn tự do để dẫn giải tâm linh. Tại sao chúng ta không tiến hóa đi lên mà cứ đâm đâm xuống địa ngục làm gì? Đi trong sự tham dục để làm gì? Chùn vào cái con đường tối tăm để làm gì, rồi than khổ, có bao nhiêu tiền hỏi tới cũng la khổ. Mà đến bạc nó xài không hết cũng la khổ, tại sao? Vì nó đã chôn sống tâm linh của nó. Lần lần, lần lần nó đi xuống rồi, nó đâu được hưởng cái thanh khí ở bên trên, thì nó thấy gì? Thấy khổ! Khổ là gì? Là tham, trong cái tham của cải, nó biết mừng rồi mới sợ mất, biến thành khổ. Sợ mất mới than khổ, là yếu hèn đó bạn. Còn người tu ta mạnh dạn đi lên, Tôi không có tôi cũng cười và tôi nói không nhưng mà tôi có cái có của Trời Đất đang ban cho tôi, thanh khí điển nuôi dưỡng tâm hồn tôi, tôi được an khương, tôi được nhẹ nhàng, tôi thực hiện được mọi tình thương trong tôi và ngoài tôi, tôi yên ổn, tôi thấy tôi sung sướng, tôi thấy cảm mến tất cả mọi người, tôi thấy tình

thương của Đấng Cha Lành không bao giờ xa tôi, 24/24, dìu dắt tôi và cho tôi những bài học xứng đáng. Tôi phải kiên trì, bền tâm vững chí để trả những bài học đó, chấp nhận để tiến hóa.

Thành thật cảm ơn các bạn!

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bà Nguyễn Thị Hai.(là thân mẫu Bđ Phan văn Kiệt) mất ngày 10.1.2018 (nhằm ngày 24.12 năm Đinh Dậu) tại Tp. Sóc Trăng , thọ 89 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Rải tro ngày mùng 1 tháng 12 al tại cửa biển Trần Đề Sóc Trăng.

Xin cảm ơn quý bạn đạo.

Vương Việt Hồng (Sóc Trăng) kính báo